

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2025. szeptember 21.

Kálmánháza, Mandabokor

Igehirdetés címe: Az összekötő „Létra” (lépcső)

(1. dia) „¹⁰Jákób pedig elindult Beérsebából, és Hárán felé tartott. ¹¹Elért egy helyre, és ott töltötte az éjszakát, mert a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen. ¹²És álmodt látott: Egy lépcső állt a földön, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. ¹³Odafönt pedig az Úr állt, és ezt mondta: **(2. dia)** Én vagyok az Úr, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak. ¹⁴Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és általad nyer áldást, meg utódod által a föld minden nemzetsége. ¹⁵Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. **(3. dia)** Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked. ¹⁶Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az Úr van ezen a helyen, és én nem tudtam! ¹⁷Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmetes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja. ¹⁸Reggel fölkel Jákób, fogta azt a követ, amely a feje alá volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére. **(4. dia)** ¹⁹Azután elnevezte azt a helyet Bételnek – azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve. ²⁰És ilyen fogadalmat

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát, ²¹és épségben visszatérek apám házába, akkor az Úr lesz az én Istenem. ²²Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.” I Móz 28,10-22

Szeretett Gyülekezet! **(5. dia)**

Elengedhetetlen, hogy ennek a történetnek az előzményeiről ne beszéljen az ember. Hiszen akkor értjük meg igazán azt az élethelyzetet, amiben Jákób volt, azt az elementáris istenélményt, amiben részesült, és ami aztán egy fordulópontot jelentett az ő életében.

Jákóbnak a világrajövetele és a neve megpecsételte emberi szempontból a sorsát. A születés körülményei vezettek oda, hogy azt a nevet kapja szüleitől, Jákób. Ez a héber szó **(6. dia)** (יַעֲקֹב) *ckb* gyökből származik, aminek igei jelentése: „megcsalni”, „becsapni”, a belőle képzett főnév jelentése

(*cákéb*): „*sarok*”. Fordítják úgy is „*a sarkot fogó*” vagy „*aki a sarkot megragadja*”. Átvitt értelemben: „*kiszorító, helyettesítő, aki megelőz*”, mert Jákób „*kiszorította*” Ézsaut az elsőszülöttségéből és az áldásból. Így ragadt rá az a szó a neve után, hogy „*csaló*”. Ennek a névnek a jelentése sokáig kísértte életét és igazán jellemző lett rá, hiszen

- **(7. dia)** Ézsautól, a testvérétől csalással megszerezte az elsőszülötti jogot (I Móz 25)
- **(8. dia)** Izsáktól, az apjától csalással megszerezte az elsőszülötti áldást (I Móz 27)

Becsapta először a testvérét, majd a saját édesapját. Nem riadt vissza semmitől, hogy megszerezze magának azt, amit megakart szerezni és ebben édesanyja is támogatta. Méltó lett a nevéhez, igazi csaló volt. Így haragította magára Ézsaut, a testvérét. A felolvasott történetünk előzménye éppen ez a történet a 27. fejezetből, hogy csalással megszerzi az apai áldást, kihasználja, hogy apja már nagyon idős és gyengén lát, csak foltokat, kontúrokat lát. Kecsegidaszőrrel vonja be a karját,

hogy elhitesse apjával, hogy ő a szőrös Ézsau. Mindenre gondja van anyjával csak hogy megszerezze azt az elsőszülötti áldást apjától. Igazi, vérbeli csaló. S amikor megkaparintja ezt az áldást és Ézsau „*lemarad*” erről az áldásról, akkor magára vonja az erős, kemény fizikumú, vadász Ézsau haragját. A 27. fejezet második része erről szól. Ekkor mondja Ézsau magában **(9. dia)**: „⁴¹Ézsau azonban bosszút forralt Jákób ellen az áldás miatt, amellyel megáldotta őt az apja. Ezt mondta magában Ézsau: Közelednek már a napok, amikor majd apámat gyászoljuk. Akkor majd megölöm az öcsémet, Jákóbot.” I Móz 27,41. Ekkor menekül ez az apai háztól Jákób. Fogadja meg apja tanácsát az áldás után, hogy menjen, vegyen magához feleséget Paddan-Arámban, Rebeka testvéréhez, Lábánhoz. A felolvasott történetnek ezek voltak az előzményei, s így érhetjük meg, hogy miért kellett menekülnie Jákóbnak. Beérsebából Háránba megy. Ez egy nagyon hosszú út **(10. dia)** – ahogy láthatjuk is a térképen, az ország déli csücskéből az északi részébe megy. Beérseba és Hárán **(10/a dia)**, amely a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

mai Törökország területén, a török szír határnál fekszik (Hárán kb 20 km a határtól), kb 900 km távolságra van egymástól. Ez az út gyalog legalább 1,5-2 hónap. Jákób ezalatt az út alatt bizonyára kimerült, fáradt volt, hiszen a menekülésben, a zaklatottságban, a hontalanságban, a hosszú útban elfárad az ember. Ebben a kimerült állapotban nyúl utána Isten. Mert Ő egy csalóról, egy Tőle egészen távol lévő emberről nem akar lemondani. Ha megnézünk néhány bibliai szereplőt a teljesség igénye nélkül, akkor észrevehetjük, hogy Isten nem az alkalmasokat hívja el, nem a tökéleteseket szólítja meg, nem a rendezett életűekkel van terve, hiszen **(11. dia)**:

Jákób csaló volt, Péter forrófejű, Dávidnak viszonya volt, Noé leitta magát, Jónás elfutott az Úr elől, Pál gyilkolt, Gedeon bártortalan volt, Mirjám pletykált, **(11/a dia)** Márta aggódott, Tamás kételkedett, Sára türelmetlen volt, Illés depressziós, Mózes dadogott és gyilkolt, Zákeus kistermetű volt, Ábrahám öreg, József nagyképű és nézzük meg, Isten mindegyik után után nyúlt, kegyelmével utolérte őket, mert Ő nem azt nézi,

hogy milyen, hanem azt, mivé lehet. Jákób csaló volt, akinek mindig azon járt az esze, hogy lehetne haszonra szert tenni, hogyan lehetne az elsőszülöttséget megszerezni, az apai áldást elhappolni testvérétől, hogyan lehet Ézsaut és az apát átejteni, a maga útját kitaposni?! Ennek ellenére Isten mégis utána nyúlt, mert nem mondott le róla. Nem azt nézte, milyen, hanem azt, mivé lehet az Ő kezében! Nem Jákób kereste Őt, hanem Isten ment utána, kereste meg őt a pusztában. Menekül Beérsebából Háránba, s egyik éjszaka Isten megszólítja őt álmában, illetve egy képet láttat vele, majd ígéretet tesz neki. Egy képet láttat vele, ami egy létra, amely a mennyet és a földet köti össze. Ez a kép Jézus Krisztus előképe, amely az evangéliumokban, Jézus szavában teljesedik be, amit olvashatunk János evangéliumában. Ezt az álmot látja: **(12. dia)** „Egy lépcső állt a földön, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. ¹³Odafönt pedig az Úr állt...” I Móz 28, 12b-13a, ez a mondat teljesedik be Jézusban **(12/a dia)** „Bizony, bizony, mondom nektek: meglátjátok a meg-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.” Jn 1,51. Jézus előképe, mert Ő lesz az összekötő híd, Ő lesz az a bizonyos „létra” (lépcső), amely a mennyet és a földet összeköti, Aki utat nyitott Isten és ember között – ahogy olvassuk egy másik helyen – **(13. dia)** Jézus mondja: „**Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.**” Jn 14,6. Jézus Krisztus által van menetelünk az Atyához, ezért a létra (lépcső) képe az Ószövetségben Jézus Krisztus előképe lett. Így köti össze Jézus a mennyet és a földet. Jézus otthagya a menny dicsőségét érkezett erre a földre, hogy a földön élő elveszett állapotban élő, de bocsánatot nyert, kegyelemre talált ember a menny dicsőségébe mehessen Jézus Krisztus által. A létra (lépcső) köti össze a mélységet és a magasságot. A földön élő ember mélységben él, csalás, engedetlenség, Istentől távoli élet, békétlenség, szeretetlenség jellemzi a földön élő embert. És ebből a mélységből akarja a „Létrán” keresztül felemelni abba a magasságba, amely kiemeli ebből az állapotból az embert. Jákóbot

is ezért kívánta megszólítani Isten, hogy a mélységből a magasságba emelje. Most „csak” ígéretet adott neki, de majd később – ahogy olvassuk a 32. fejezetben – Jákóbnak szembe kellett néznie a múltjával, azzal, hogy mit, hogyan és milyen áron tett testvérevel, Ézsauval és az apjával, Izsákkal. Szembe kellett néznie bűneivel és mielőtt Ézsau elé ment, a Jabbók gázlónál találkozik Isten angyalával Jákób, ott kap új életet és már más emberként lép testvére elé. Ez a más ember tud aztán majd bocsánatot kérni és változik meg a kapcsolata testvérevel. Mert az Istennel való találkozás mindig hat az embertársal való kapcsolatra. Itt kap aztán új nevet és Jákóbból lesz Izrael. Eddig a pontig a Jákób név jelentése jellemezte az életét, árnyékolta be a jellemét, mert valóban ilyen csaló ember volt, de az Istennel való találkozásban (I Móz 32,31b) nyert új nevet, új értelmet az élete. Ebben a találkozásban Isten adta az Ő bocsánatát ezen a helyen. Más emberré lett, más nevet kapott és másképpen ment haza a családjához, a testvére, majd az apja elé.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Az Újszövetségben az Istennel való találkozásnak a lehetősége Jézus Krisztusban jelent meg. Isten az Ószövetségben álmon keresztül, angyalokon keresztül szólt, az Újszövetségben Isten minden kijelentése Jézus Krisztusban jelent meg és az írott Igéből ismerhető meg. Már nem angyalokon, már nem álmokon, hanem az írott Igén. A Szentírásban fedi fel Isten önmagát Jézusban, ismerteti meg az ember elveszett, bűnös állapotát, a kárhozatot, de ragyogtatja fel a váltságot, Jézus Krisztus halálát, megváltását, bűnbocsánatát, s azt, hogyan lehet az emberé.

Történetünk rámutat arra, hogy a magasságból jön Isten, aki elküldte Fiát, Jézust a mélységbe, hogy ebből a mélységből aztán felemeljen a magasságba a csalót, az engedetlent, a bűnöst és kitarja minden ember előtt a menny kapuját. Így lehet a tiéd is, az enyém is az, amit Jézusban előkészített!

Ámen!